

Visa plašā padomju zeme ar dziļu savijojumu sagaida PSRS Augstākās Padomes vēlēšanas, visā zemē darbaļaudis izvirza savus labākos dēlus un melnas par deputātu kandidātiem. No jauna padomju laudis sajūt, cik taisnīga, demokrātiska ir socialisma valsts iekārta, cik dziņi panākumi visās dzīves nozarēs sasniegti Komunistiskās partijas vadībā. Nesalaužamās rindās ap savu mīlo partiju, ap tās Centrālā Komiteju pulcējas partijas biedri un bezpartejiskie, plisēti un lauku iedzīvotāji, sirmi veterāni un jaunieši, visa brālīgā tautas saime. Komunistu un bezpartejisko bloks priekšvēlēšanu dienās kļuvis vēl ciešāks, visiem deg sirdī Ļeņina-Staļina partijas vārds, visus iedvesmo tās aicinājumi.

Liels notikums Latvijas dzīvē ir Latvijas Komunistiskās partijas XIII kongress, kas sanāks 9. februārī. Latvijas Komunistiskā partija ir daļa diženajā Padomju Savienības komunistu saimē, kuras dedzīgā sirds sit Maskavā. Laiks, kas aizritējis no PSKP XIX kongresa, bijis bagāts ar svarīgiem partijas un valdības lēmumiem, kuru piepilde jau paguvusi dziļi ietekmēt visas padomju dzīves strauju attīstību. Latvijas komunisti ar sirdi un dvēseli pilda jaunus uzdevumus, atdodami savas zināšanas un savus talantus, savu pieredzi grandiozajam komunisma celmes darbam, un samērā īsā laikā Latvijas lauku un pilsētu darbaļaudis atzīmējuši vairākas jomās lielus sasniegumus.

Būdamas uzticīgas patiesas demokrātijas principiem, partijas organizācijas allaž atradušas visciešākā saskarē ar tautu, ar masām, uzklauot viņu vajadzības un vēlēšanas. Atklāta, brīva domu apmaiņa, vissīnīgākā kritika un paškritika veicina vissarežģītāko uzdevumu atrisināšanu, padara vēl dziļāku tautas uzticību partijai un tās Centrālajai Komitejai, visu mūsu ceļvedi un skolotāju.

Partijas dziļie un taisnīgie norādījumi palīdzējuši novērst kļūdas rakstnieku, komponistu, gleznotāju un tēlnieku, arhitektu, skatuves mākslinieku darbā, asā, dziļi partejiskā, biedriskā kritika daudzām atvērusi acis uz saviem trūkumiem. Partijas balss jāuztver, jāizprot, jāiemil vēl dziļāk un plašāk, lai rakstnieki un mākslinieki godam varētu veikt visus lielos uzdevumus komunisma celtniecībā, lai diženais laikmets gūtu diženus mākslas darbus, lai padomju cilvēku mūsu māksla notēlotu visā augumā, lai patiesīgi tiktu parādīti viņa darbi, pareizi atspoguļotos viņa dvēseles dzīve, viņa domas un jūtas.

Padomju dzīve nemīlīgi dodas augšup. Iļja Erenburgs nesen rakstīja žurnālā «Miera Labā» par padomju vienības lauku noskaņojumu: «Laudim, nelūkojoties uz grūtībām, labs garastāvoklis: visi saprot, ka pēc daudzajiem tautas varoņdarbiem un upuriem pienācis laiks ievākt pirmos augļus. Valdības pēdējie lēmumi par lauksaimniecības, vieglās rūpniecības un tirdzniecības attīstību visiem pa prātam. Par tiem daudz runā — gan rūpnīcā, gan ēdnīcā, gan mājās. Var sacīt, ka sen neesmu redzējis tādu pacilātību».

Sis brīnīšīgais dzīves uzplaukums sasniegts partijas vadībā. Un ar prieku, patecību un lepnumu atceramies biedra G. Maļenkova vārdus, kas atskanēja XIX kongresā. «Mūsu partijas spēks ir tas, ka tā visciešākām saistēm salstīta ar plašām masām un ir ista tautas partija, kuras politika atbilst tautas dzīvības interesēm. Sāledējot darbaļaudis ap partiju un audzinot tos komunisma garā, ievērojami pleaugusi tādu masu organizāciju kā Padomju, arodbiedrību un komjaunatnes nozīme. Cīņā par mūsu Dzimtenes brālību un neatkarību, par komunistiskās sabiedrības uzcelšanu partija kļuvusi vēl tuvāka tautai un nostiprinājusi savus sakarus ar plašām darbaļaudu masām. Padomju tauta vienprātīgi atbalsta partijas politiku un pilnīgi uzticas partijai.»

So vārdu patiesību redzam katrā mirklī un soli, padomju laudis ceļ savu jauno dzīvi, ceļ nākotnes valsti ar cilvēces vēsturē nepieredzētu dedzību. Latvijas komunisti bijuši uzticīgi mūsu tautas interesēm visgrūtākajos laikos, kad viņus vajāja cara žandarmi, latviešu buržuazijas kalpi; ne hitlerieši, ne aizsargi nespēja salauzt viņu cīņas garu. Strādnieku partija bija vienīgā, kas cīnījās par Latvijas saulaino nākotni. Mācīdamies no Krievijas proletariāta, ar krievu biedru atbalstu, Latvijas darbaļaudis izcīnīja lielo uzvaru, ar kuru sākās mūsu tautas dzīvē jauns laikmets, brīvības un uzplaukuma laikmets. Kongresa priekšvakarā mēs domājam par Maskavu, par vareno un gudro PSKP, kas visai cilvēcei rāda ceļu uz gaismu un laimi. Labi par partiju teicis Andrejs Balodis:

Lūk, partija — tā spārnus dod
Ik arodam un darbam,
Tā stājas preti nedienai,
Liedz ceļu vārdam skarbam.
Kas paceļ mūs, kas stiprina,
Kas dzīvi skalstu dara?
Tā, biedri, mūsu partija
Un darbaļaudu vara!

Mūsu sirdis pilnas patecības un mīlestības, nesalaužama mūsu uzticība Komunistiskajai partijai. Sveicinām Latvijas komunistus viņu darba un svētku dienās!

J. Sudrabkalns

Staļina premiju komitejā mākslai un literatūrai

5. februārī darbu sāka PSRS Ministru Padomes Staļina premiju komitejas plenums mākslai un literatūrai. Sēdī atklāja komitejas priekšsēdētāja vietnieks N. S. Tichonovs.

Komitejas zinātniskais sekretars V. S. Kernenovs ziņoja, ka Staļina premiju iegūšanai par 1953. gadu izvirzīti 322 literatūras, teātra mākslas, muzikas, arhitektūras, tēlotājas mākslas un kinematogrāfijas darbi. Kandidatūras izvirzījušas vairāku savienoto republiku un mūsu zemes pilsētu iestādes un organizācijas.

Tuvākajās dienās komitejas sekcijas un plenums sāks sagatavošanas darbu. Pēc tam sēdes uz laiku tiks pārtrauktas, un komitejas locekļi izbrauks uz vietām, lai iepazītos ar darbiem.

Pastiprināt palīdzību mākslinieciskajai pašdarbībai

Latvijas PSR Kultūras ministrijas koleģija apspriedusi Republikāniskā tautas mākslas nama darbu. Koleģija atzīmēja, ka Tautas mākslas nams sniedzis zināmu praktisku un metodisku palīdzību mākslinieciskajai pašdarbībai. Bez izdotajiem metodiskajiem materiāliem Tautas mākslas nams organizējis seminārus koru diriģentiem un mākslinieciskās pašdarbības pulciņu vadītājiem. Tika organizēta pašdarbības pulciņu vadītāju kvalifikācijas pārbaude un atestācija. Taču Tautas mākslas nama darbs vēl neatbilst partijas un valdības izvirzītajiem uzdevumiem, galvenokārt jautājumā par palīdzības sniegšanu lauku rajonu un kolchozu pašdarbības kolektīviem.

5. februāra sēdē apstiprināja plenu ma darba kārtību un citus organizatoriskos jautājumus. To apspriešanās piedalījās A. D. Popovs, T. N. Chrennikovs, A. T. Tvardovskis, V. P. Jefanovs, S. V. Michalkovs, A. B. Goldenveizers, V. G. Zacharovs, J. A. Zavadskis, R. N. Simonovs, A. V. Vlasovs un citi.

Lai plašāk vērstu sabiedrības uzmanību uz Staļina premiju iegūšanai izvirzīto kandidātu apspriešanu un ievērotu novērtējumu, ko tām dod padomju prese un sabiedrība, plenums nolēma — to kandidātu sarakstus, kuras 1953. gadam izvirzījušas dažādas iestādes un organizācijas, publicēt laikrakstā «Sovetskaja Kultura».

Republikāniskajam tautas mākslas namam uzdots kardinali uzlabot metodiskās un praktiskās palīdzības sniegšanu mākslinieciskās pašdarbības kolektīviem un visisākos termiņos pārkārtot savu darbu atbilstoši partijas un valdības vēsturiskajiem lēmumiem. Viens no svarīgākajiem Tautas mākslas nama uzdevumiem ir uzkrāt labāko pašdarbības pulciņu pieredzi un to plaši popularizēt, sagatavojot un izdodot metodiskus materiālus. Republikāniskajam tautas mākslas namam jāpievērš maksimāla uzmanība lauku rajonu un kolchozu mākslinieciskās pašdarbības pulciņu darba uzlabošanai kā vienam no faktoriem PSKP CK septembra Plenuma lēmumu sekmīgai izpildei.

Literatūra un Māksla

LATVIJAS PADOMJU RAKSTNIEKU, KOMPONISTU, MĀKSLINIEKU UN ARCHITEKTU SAVIENĪBU LAIKRAKSTS

1954. G.

7. FEBRUARĪ

Nr. 6 (473)

Tauta izvirza deputātu kandidātus

Sagaidot PSRS Augstākās Padomes vēlēšanas, visā mūsu plašajā Dzimtenē darbaļaudis izvirza par deputātu kandidātiem labākos padomju tautas dēlus un melnas. Arī Padomju Latvijas darba tauta lielā vienprātībā nosaukusi par saviem pirmajiem deputātu kandidātiem PSRS Augstākajai Padomei biedrus G. M. Maļenkovu, V. M. Molotovu, N. S. Chruščovu, K. J. Vorosilovu, L. M. Kaganoviču, A. I. Mikojanu, N. A. Bulganinu, M. Z. Saburovu, M. G. Pervuchinu, A. J. Višinski.

Bez tam par deputātu kandidātiem Savienības Padomei izvirzīti: LKP CK sekretars J. Kalnbērziņš, I. Bagramjans, rakstnieks I. Erenburgs, Latvijas PSR Kultūras ministrs J. Ostrovs, rakstniece A. Abzalova-Sakse, Latvijas Arodbiedrību republikāniskās padomes priekšsēdētājs K. Voltmanis.

Par deputātu kandidātiem Tautību Padomei izvirzīti: Latvijas PSR Ministru Padomes Priekšsēdētājs V. Lācis, Latvijas PSR Augstākās Padomes Priekšsēdētājs K. Ozoliņš, Latvijas KP CK sekretars V. Krūmiņš, Latvijas KP CK sekretars A. Peļše, Latvijas LKJS CK sekretars E. Bēmanis, Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas prezidents J. Peļve, profesors A. Kirhenšteins, Latvijas PSR lauksaimniecības ministrs A. Ņikonovs, Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieks M. Plūdonis, Latvijas PSR sociālās nodrošināšanas ministre I. Paldiņa, Daugavpils depo ekonomiste K. Baranovska, Kuldīgas MTS direktore M. Zviedre, Baltijas dzelzceļa priekšnieks otrā ranga ģenerāldirektors N. Krasnobajevs, Cēsu rajona lauksaimniecības arteļa «Sarkanais Oktobris» kolchozniece M. Fridrichsone, Latvijas KP Dobeles rajona komitejas sekretars Padomju Savienības Varonis I. Krūmiņš, komponists J. Ivanovs, rūpnīcas VEF atslēdznieks A. Grass, Rīgas pilsētas Darbaļaudu deputātu padomes Izpildu komitejas priekšsēdētājs V. Lecis, rūpnīcas «Sarkanais metalurģis» direktors P. Zvaigzne, Sociālistiskā Darba Varone izcilā slaucēja M. Semule, Dravnieku septiņgadīgās skolas skolotāja K. Upeniece, Aknīstes rajona kolchoza «Nākotne» priekšsēdētājs F. Veselis, Latvijas PSR Nopelniem bagātais ārsts J. Jēgermanis, kombinata «Rīgas manufaktūra» labākā audēja J. Pilāga un R. Varkalns.

Sākušās darbaļaudu pārstāvju pirmsvēlēšanu apspriedes. 4. februārī pirmsvēlēšanu apspriedē, kas notika Valsts Krievu Dramas teātrī, bija pulcējušies daudzi simti Rīgas pilsētas Ļeņina, Kirova, Sarkanarmijas un Jūrmalas rajonu rūpnīcu, uzņēmumu un iestāžu kolektīvu pārstāvju. Delegāti, kas runāja šai apspriedē — LPSR Zinātņu akadēmijas viceprezidents b. Deglavs, kombinata «Zasulauka manufaktūra» darbiniece b. Priķne, LPSR Nopelniem bagātais ārsts b. Sevostjanovs, LKP Ļeņina rajona komitejas sekretars b. Apšītis un citi — paziņoja, ka kolektīvi, kurus viņi pārstāv, savās kopsapulcēs par deputātu kandidātiem PSRS Augstākās Padomes Savienības Padomes vēlēšanām izvirzījuši G. M. Maļenkovu, V. M. Molotovu, N. S. Chruščovu, K. J. Vorosilovu, L. M. Kaganoviču un A. J. Višinski. Apspriede vienprātīgi atbalstīja šīs kandidaturas. Pirmsvēlēšanu apspriedes notikušas arī citos vēlēšanu apgabalos. Visur darbaļaudu pārstāvji vienprātīgi atbalsta komunistu un bezpartejisko bloka kandidātus, tā apliecinot padomju tautas ciešo saliedētību ap Komunistisko partiju un Padomju valdību.

PARTIJAS VADĪBĀ

PSKP Centralās Komitejas un PSRS Ministru Padomes sasauktā MTS darbinieku Vissavienības apspriedē Maskavā, kurā piedalījās Padomju Latvijas delegācijas sastāvā, man devusi

loti daudz, tā bija spilgts apliecinājums lielajai gādībai, ko Komunistiskā partija un Padomju valdība veltī mašīnu un traktoru stacijām — galvenajam un izšķirošajam spēkam kolchozu ražošanas attīstībā. Daudz vērtīgu ierosinājumu es guvu no Padomju Savienības izcilāko mehanizatoru runām, jo sevišķi no Starobeševs MTS traktoru brigādes brigādiere P. Angelinas darba pieredzes.

Viņa pastāstīja, ka visi viņas vadītās brigādes traktoristi apguvuši vairākas profesijas: kombainiera, atslēdznieka, mūrnieka un pat namdara specialitāti, kas dod iespēju mehanizatoriem intensīvi strādāt kā vasarā, tā ziemā. Biedre Angelina ierosināja visiem Padomju Savienības traktoru brigāžu brigādiēriem 1954. gadā iesaistīties socialistiskajā sacensībā par augstu ražu iegūšanu.

Vērtīgu konkrētu norādījumu mums deva Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralās Komitejas sekretars biedrs N. Chruščovs. Sie norādījumi mums daudz palīdzēs lauku ražības un lopkopības produktivitātes celšanā.

Atgriežoties savā mašīnu un traktoru stacijā, pārkārtošu darbu tā, lai tiktu paveikts viss iespējamais ražu palielināšanā kolchozu laukos un lopkopības produktivitātes kāpināšanā. Prieks apzināties, ka mūsu MTS mehanizatori jau spēruši pirmos soļus šo svarīgo uzdevumu veikšanā. Pērn Cēsvalnes MTS agronomi atklāja vairākas saldūdens kalķu atradnes, pie kuru izmantošanas ķērāmies decembrī. Ar ekskavatoru palīdzību izrakām vairāk nekā 3 tūkstošus tonnu kalķu. So darbu vēl turpināsim. Bez tam pagājušā gada vasarā ar traktoriem sagatavojām apmēram 11 tūkstoš kubikmetru kūdras. Pašlaik devīpti spēcīgi

kāpurķēžu traktori kolchozos strādā pie kalķu, kūdras, mineralmēslu un kūtsmēslu izvešanas uz tīrumiem.

Lai izpildītu Komunistiskās partijas un Padomju valdības izvirzītos lielos uzdevumus kartupeļu un dārzeņu ražu celšanā, rajona kolchozu un MTS darbinieki tiek iepazīstināti ar kartupeļu, kāpostu un tomātu stādīšanas papēmieniem kvadrātīgās un kvadratos. Mūsu mašīnu un traktoru stacijā konstruēta un izgatavota prese kūdras un trūdzes pēdīgu ražošanai. Tādas preses tiek izgatavotas arī kolchozos.

Par godu PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām mūsu mašīnu un traktoru stācijas mehanizatori uzņēmušies saistības pabeigt visu traktoru remontu līdz 1. martam.

Mēs, Cēsvalnes mašīnu un traktoru stācijas mehanizatori, kopā ar visu padomju tautu veltīsim savus spēkus un zināšanas Komunistiskās partijas un Padomju valdības vēsturisko lēmumu sekmīgai izpildīšanai.

I. Kārkliņš, Cēsvalnes MTS direktors



Rīgā, Zinātnes un tehnikas namā, noorganizēta lauksaimniecības izstāde. 17. jūnija laukumā pie Zinātnes un tehnikas nama pieejama apskatīšanai jaunākā lauksaimniecības tehnika. Attēla: izstādes daļa 17. jūnija laukumā, M. Treizona uzņēmums

